

Tövbekar

— israfil-bilican · 19 Mayıs 2025

Çoktandır kapandı, gönül yarası
Bir daha Sevmeye, tövbeliyim ben
Ne yapayım yokmuş, aşkın sırası
Bir daha Sermeye, tövbeliyim ben
Gönül kapım kitli, anahtar kayıp
İster iyi deyin, isterse ayıp
Her yüze güleni namahrem sayıp
Bir daha Sevmeye, tövbeliyim ben
Kalp dediğin yalnız, birine atar
Aşkın acısı, göğsüne batar
Bizde bir gönül de, bir aslan yatar
Bir daha Sevmeye, tövbeliyim ben
Demeyin ki böyle, Sevda var mıdır
Elde gözü olan, Sana yâr mıdır
Daldan dala konmak, Söyle kâr mıdır
Bir daha sevmeye, tövbeliyim ben
Bana dokunmayın, efkârım yakar
Beynimin içinde, şimşekler çakar
Sanmayın ki bu kalp, yadele bakar
Bir daha Sevmeye, tövbeliyim ben
Ben keyfe kederim, aşka çileyim
Kaderim kötüymüş, nereden bileyim
Silinmiyor işte, nasıl sileyim
Bir daha Sevmeye tövbeliyim ben
Bir kere Sevdim ya, bin pişman oldum
Yeni tomurcuktum, açmadan Soldum
Dokunmayın Sakın, ağlarım doldum
Bir daha Sevmeye, tövbeliyim ben
Bıçak değil kılıç vursan kâr etmez
Kınayıp Suçlayın, dönüp ar etmez
Bu kalp başkasını, bana yar etmez
Bir daha sevmeye, tövbeliyim ben
İSRAFİL'im bu kalp, artık atmıyor
Sabahlar olmuyor, güneş batmıyor
Tülden döşek kursam, gene yatmıyor

Bir daha sevmeye tövbeliyim ben

İSRAFİL BİLİCAN

25.04-2025 CUMA